

(לקוטי תפילות ב', ה')

... מלא רחמים רבים, זכני מעתה לחזור ולבקש ולמצא את כל האבדות שאבדתי, מיום היותי על האדמה עד היום הזה. זכני עזרני מעתה להטהר ולהתקדש בקדושה גדולה בכל השנה כולה, וביותר בימים הנוראים הקדושים האלו, מראש השנה עד שמחת תורה, ותזכנו לתשובה שלימה באמת בעשרת ימי תשובה לתקן את כל אשר שחתתי, ונזכה אז לתקן פגם הברית בשלמות באמת, לתקן תיקון החותם דקדושה, עד שנזכה ביום הקדוש ביום צום הכיפורים יום גדול ונורא, שבת שבתון יום מחילת חטא וסליחת עוון וכפרת פשע, לגמור בו גמר תיקון החותם דקדושה בשלמות.

ותעזרנו ותזכנו לקבל יום צום הכיפורים הקדוש והנורא מאד, בקדושה ובטהרה גדולה ובשלמות גדולה, ונזכה לשוב אז בתשובה שלימה ולבכות מתוך שמחה וחדוה בשמך הגדול, ולהתוודות לפניך בכל מיני ודויים ולפרט כל חטאתינו ועוונותינו ופשעינו לפניך, ולהתחרט עליהם בחרטה גדולה מעומקא דלבא באמת גמור, ולעזוב אותם עזיבה גמורה, ולקבל עלינו באמת ובלב שלם שלא לעשותם עוד בשום אופן, ולא נשוב עוד לכסלה.

אם אוון פעלנו לא נסיף, ואתה ברחמיך הרבים תמחול ותסלח ותכפר לנו על כל חטאתינו ועוונותינו ופשעינו שחטאנו ושעווינו ושפשענו לפניך, ותתקן ברחמיך כל החותמות דקדושה, ותשים אותנו עמך בית ישראל **כחותם על לבך, כחותם על זרועך**, ותחתמנו לחיים טובים ארוכים ולשלום לחיים אמתיים, חיים שנזכה לעשות בהם רצונך באמת, ותחתמנו בספרן של צדיקים אמתיים.

צדקה וחסד

(אוצר היראה - צדקה וגמילות חסדים, נ"ד)

על-ידי צדקה, זוכין לברר המדמה שמשם נמשכין כל אהבות הבהמיות, ועיקר אחיזתו בממון, ועל-ידי צדקה מתקן את הממון וזוכה להיות שמח בחלקו, ולעשות משא ומתן באמונה ולברר המדמה, ועל-ידי זה זוכה בשלמות לשמור את הזכרון לאדבקא מחשבתא בעלמא דאתי [לדבק מחשבתו בעולם הבא] (הלכות בכור בהמה טהורה - הלכה ב' - אות ה').

מכתב

(מספר אבי הנחל - מכתב י"ד)

ב"ה, י"ט תמוז תש"ך. טבריה.
נפשי ולבי הנעים. השואב חיים מטיפי החסד של הצדיק, שהוא שורש כל מעיינות החכמה. שיכול להחיות את כל ישראל וכל באי עולם. אשרי חלקו וגורלו. שלום וכל טוב לאורך ימים.

ברית אהבתנו לא תופר לעולם ומים רבים לא יוכלו לכבותה חס ושלום. אחי חביבי מחמד עיני ולבי אוהב נאמני חזק ואמץ. אל תירא ואל תפחד. אל תתבהל ואל תתבלבל. ואל תיפול ברוחך מכל מה שעבר, משום דבר שבעולם, יהיה איך שיהיה, כי ברוך ה' יש לנו כתפיים רחבים לסמוך עליהם. כי עכשיו בימינו אלה יש לנו כבר בעולם אור חדש, נורא ונשגב כזה, שיכול לתקן הכל ולהפוך עוונות לזכיות.

זכור תזכור בכל יום ובכל עת ובכל מקום שהוא, לשמור בכל עוז בכל לב ונפש ולהודות לה' על כל החסד אשר עשה עמנו בנפלאות חסדיו העצומים, ונתן לנו מתנת חינוך כזה. שנפלונו

בגורלו של הצדיק האמת, שהוא ראש ומבחר מכל בחירי צדיקייא, עלאה על כל עלאין. שעוסק עמנו עכשיו להוציא אותנו מבין שיני הסטרא אחרא. מכל מקומות רעים שנפלונו בהם. ולהעלותנו למעלה מן המקום. רק העיקר שצריך להחשיך עיני דעתו לגמרי ולסלק שכלו וחכמתו לגמרי וישים עצמו כבהמה שאין לה דעת, ולסמוך רק על אמונה לבד.

וזה עיקר החכמה שבכל החכמות. כי כשיהיה חזק באמונתו לבד, בלי שכל וחכמות וחקירות כלל במוחו. אזי בוודאי יזכה ברבות הימים, להשיג ולהבין השגות וחכמות אלקות אמיתיות, מה שאי אפשר בשכל אנושי להשיג. ובלבד שלא יעמיד זאת לניסיון. רק יתהלך בתמימות ובפשיטות, באמונה ישרה באמת, אך צריכים לשמור עצמו מאד, מאמונות כוזביות, אמונות של שטות והבל. שלא יהיה פתי יאמין לכל דבר.

וזאת בחינת בהמות טהורות ובהמות טמאות שהזהירנו ה' יתברך להבדיל בין הטמא ובין הטהור. כי האמונה היא בחינת בהמה כנזכר לעיל. אך אמונה ישרה אמיתית דקדושה, היא בחינת בהמות טהורות. ואמונות כוזביות הם בחינת בהמות טמאות! מי שהולך בתמימות נעשה משכיל: מי שיש לו אמונה, זוכה אחר כך לעבוד את ה' בדעת גדול: על ידי הכרת צדיקים תזכה לבניה ודעת: על ידי אמת, בא הקץ: המעתיק והמסדר המתפלל תמיד לשלמו והצלחתו בזה ובבא. מתגעגע להתראות ולדבר דברי אמת ואמונה. דרישת שלום.

המעתיק

סיפור

(השמטות, ל"ב)

הרב הגאון רבי גרשון מראדזין, בעל התכלת, היה באומן על ציון רבינו הקדוש, והיה אומר, שמתורץ לו מדוע אין נוסעין ואין מתקרבין הצדיקים לרבינו ז"ל - כי ענין רבינו ז"ל, כמו שכתוב אצל קברו של משה: **עליונים נדמה למטה ותחתונים למעלה**, שרבינו ז"ל מראה להגדולים שאי"ה מקום כבודו, שהם עדיין למטה ועדיין לא השיגו כלום, ומשפילים; ועל-כן לא נוסעים ומתקרבים, כי מי רוצה שישפילו אותו? ולקטנים מראה, שמלא כל הארץ כבודו, שעדיין יש להם תקוה, ומגביה אותם, ועל-כן נוסעים ומתקרבים.

חיי מוהר"ן

(תקס"ח)

עיקר התקוה, על-ידי בחינת למעלה מהזמן שמשגיגים הצדיקים שהם בבחינת משיח, כאשר הבנתי מפיו הקדוש, שאמר סמוך להסתלקותו שהוא הולך עתה עם המאמר שגילה על פסוק **אני היום ילדתיך**, שהוא בחינת למעלה מהזמן וכו'.

ואי אפשר לבאר עניין זה בכתב כלל. רק מה שהבנתי אני מדבריו, הוא שאמר זאת לעניין זה, שהוא עוסק ביגיעות גדולות כל-כך לקרב נפשות רבות לה' יתברך, ועדיין לא עלתה בידו כרצונו, והמחלוקות והמניעות בגשמיות וברוחניות מתגברין ומתפשטין מאד מאד - בכלליות ובפרטיות - על כל אחד ואחד, עד אשר כשל כח הסבל, ורבים נכשלו ונפלו על-ידי זה, וכו'.

ולעניין זה אמר, שהוא מחיה עצמו בעניין זה של **אני היום ילדתיך**, היינו שה' יתברך יעזרנו לדלג על הכל, וסוף-כל-סוף יתגלה האמת, וכולנו נשוב לה' יתברך באמת, והימים הראשונים יפלו, כי כל הזמן יתבטל, ויוכל הכל בבחינת למעלה מהזמן, ושם יתקן הכל, וכו' (הלכות מילה והלכות עבדים - הלכה ד', אות י"ז, עיין שם).